

ALFOMBRES

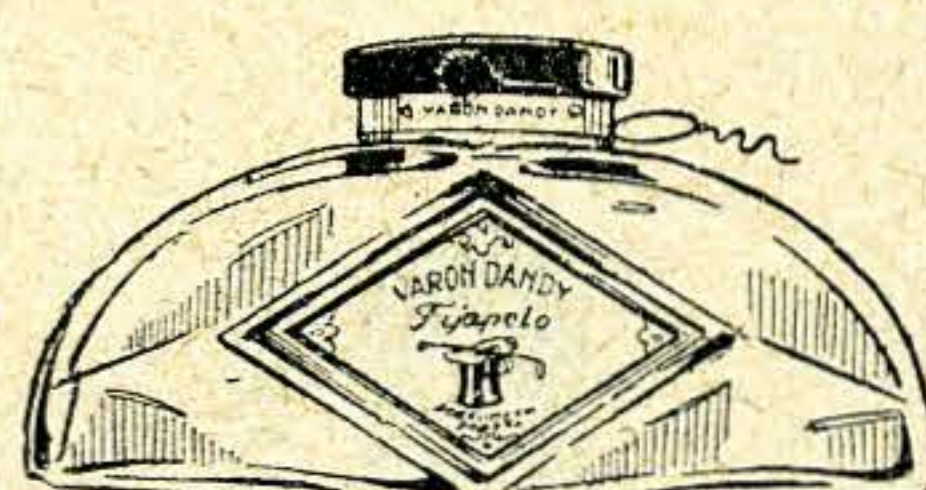
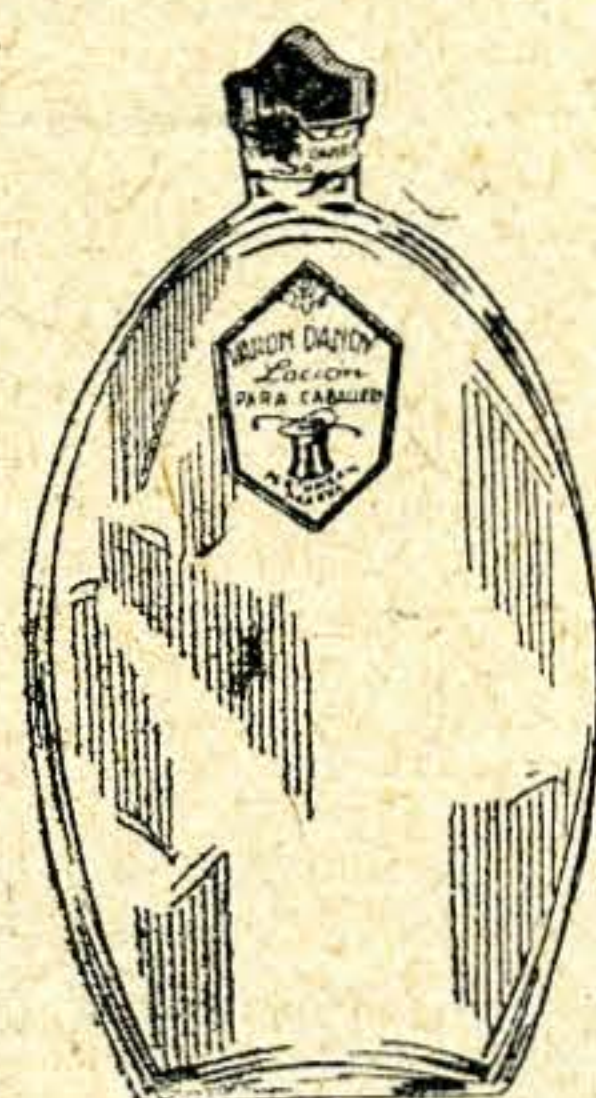
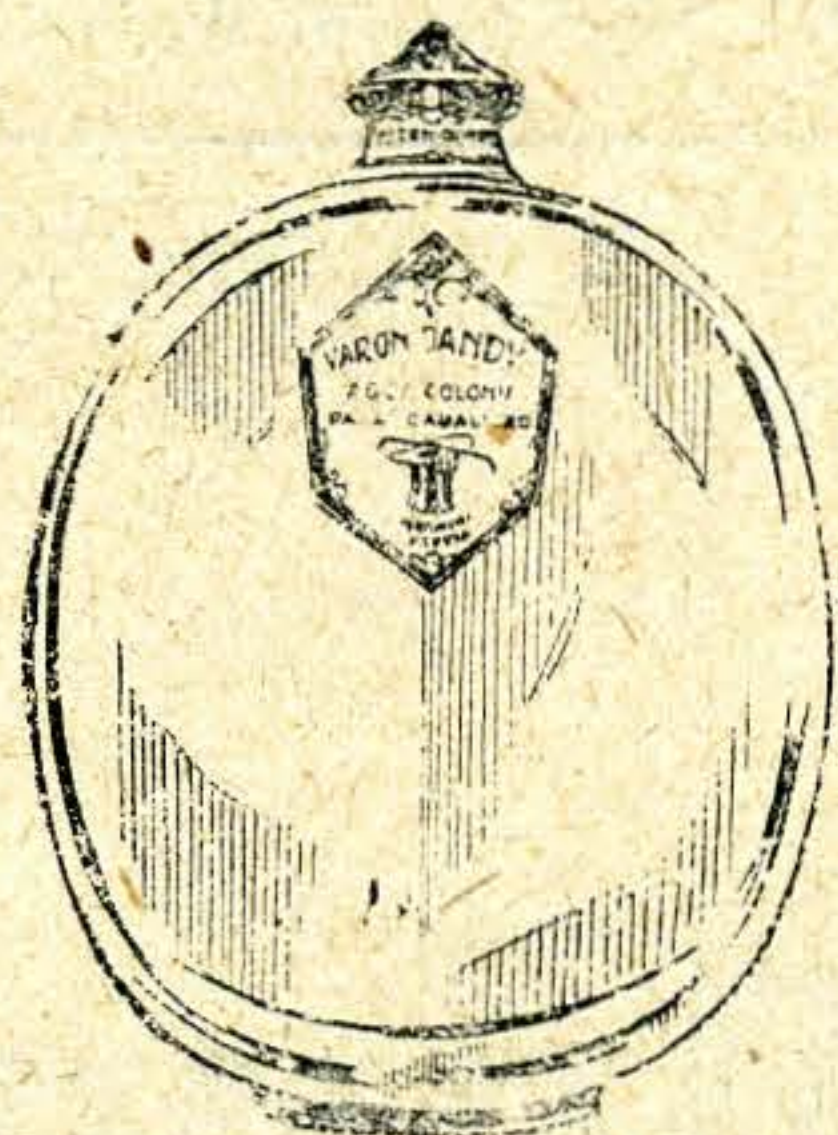
TAPISSERIES

LLENCERIA

H. Blanco Bañeras

Plaça St. Jaume **BARCELONA** :: Call, 21 ::
TELÈFON 190 A :: St. Honorat, 1 i 3

IMPORTACIÓ DIRECTA DE TAPISSOS
DE SMIRNA I PÈRSIA (ORIENT)
ESPECIALITAT AMB ELS ANUSATS A
MA DE FABRICACIÓ NACIONAL

COLONIA LOCIO FIJAPELO

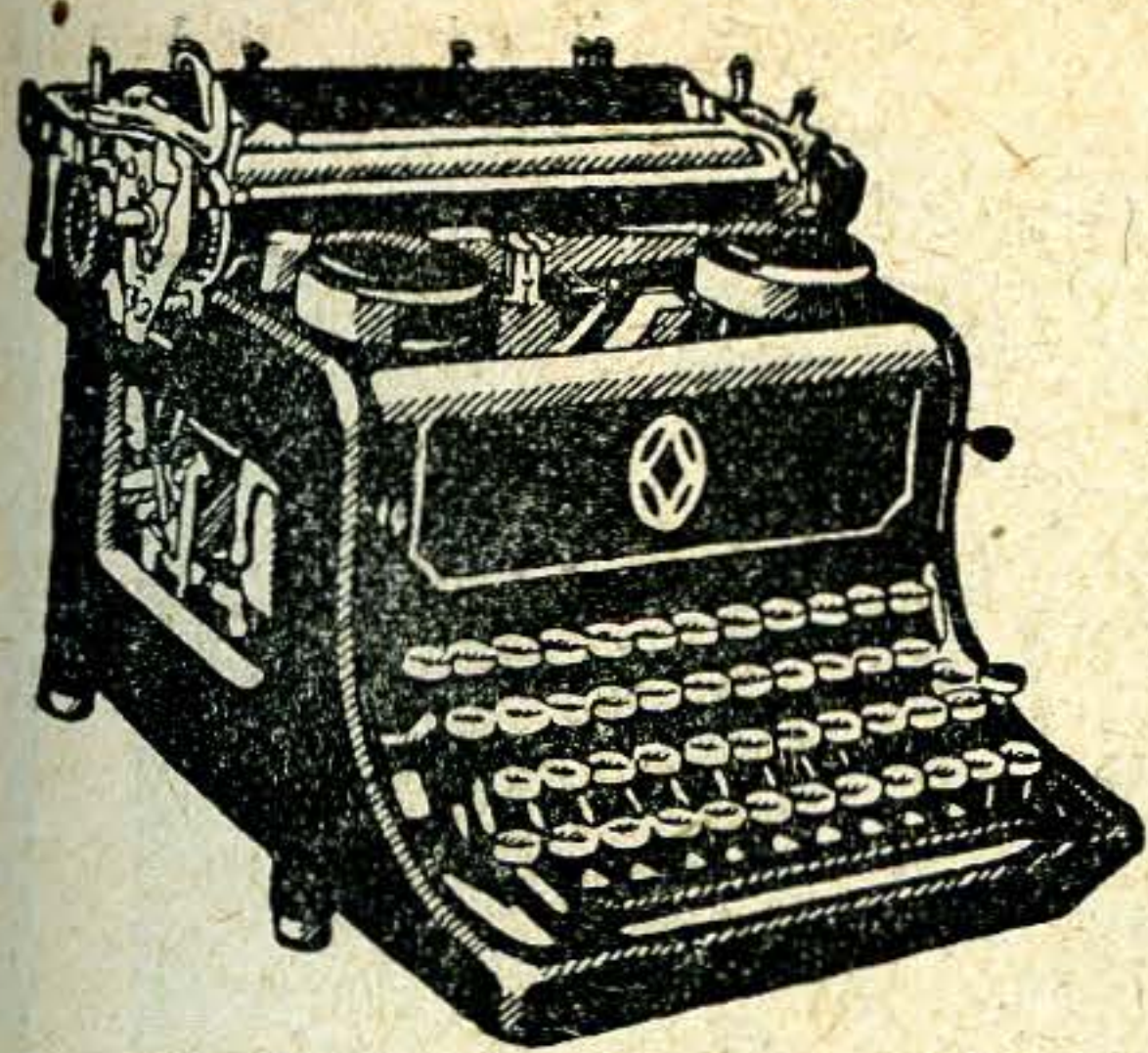
Chr. Hostmann & Steinberg'sche Farbenfabriken
CELLE (ALEMANIA)

:: FABRICA DE TINTAS PARA LAS ARTES GRAFICAS ::
CUCHILLAS PARA TODAS LAS INDUSTRIAS, DE LA
MESSERFABRIK REINSHAGEN
REMSCHIED - REINSHAGEN

Representante y Depositario para España

JACOB WEIL

ARIBAU, 133 BARCELONA TELÉF. 428

La Màquina d'escriure
"Rheinmetall"

és la que pot oferir-li millors
garanties de perfecció i solidesa

DIPOSITARI EXCLUSIU: O. Lloréns Castelló — Palamós

FUNDICIÓ i Tallers mecànics i elèctrics

Tomàs, Solés i Cia., en Cta.

CARRETERA DE BARCELONA, 39 BIS :: GIRONA
Telèfon Urbà n.º 242 Telèfon interurbà per a conf. n.º 6

SASTRERIA de Llorenç Vives

Trajos d'última creació. - Especialitat en trajos de totes classes i gustos. - Preus mòdics.

Plaça Constitució, 4 - Palamós

ANIS DEL TIGRE
EL REI DELS ANISSATS

PROVEU-LO,
SENS DUBTE ÉS EL MILLOR

ENRIC LLADÓ

ARENYS DE MUNT
(BARCELONA)

EMILI
NOYA

Instal·lacions
per aigua, gas i
electricitat.

reparacions
de Maquinària

Carrer Major

**CEREBRINO
MANDRI**

**CURA EL DOLOR
DE CABEZA,
NEURALGIAS, DOLORES
NERVIOSOS O REUMATICOS
Y LAS MOLESTIAS PERIODICAS DE LA MUJER
NUNCA PERJUDICA**

MARCA REGISTRADA

Manera de tomarlo

Para el dolor de cabeza, neuralgias diversas, (faciales, intercostales, de riñones, ciática, etc.), molestias periódicas de la mujer y, en general, en todo ataque agudo de dolor, una cucharadita disuelta en agua, una, dos o tres veces, con media hora de intervalo. En el reumatismo febril una cucharadita tres o cuatro veces, repartidas durante el día, en la misma forma. En las afecciones dolorosas crónicas se toma en ayunas ocho días de cada mes y una o dos veces caso de presentarse el ataque de dolor. Usado en esta forma y siguiendo siempre el consejo del médico se logra vencer enfermedades dolorosas arraigadas y siempre aliviar grandemente a los enfermos.

Preparado por Francisco Mandri, Médico y Químico
Farmacéutico en su Laboratorio, Escudillers, 6, Barcelona

La transformació de la Costa Brava

La Costa Brava vint anys enrera casi no era coneguda de ningú. Llevat de Cadaqués que una colla d'artistes solia visitar en arribar l'istiu, la resta era desconeguda fins de la major part dels naturals dels país, qui com a cosa pròpia no hi donaven importància.

Les meravelloses cales bagurenques sols eren visitades molt de tard en tard per un o altre foraster dut pels fills d'aquella vila, on sempre n'hi ha hagut algú de prou comprensiu i ben relacionat.

A Llafranc, si hi baixava algú, era perquè primer havia tret el nas al far de St. Sebastià; de la nostra costa fins a St. Feliu ningú sabia que existís, i solament a Lloret solien anar-hi els més ardits, gràcies a haver-lo descobert com a platja en Camprodón amb la popular «Marina».

El temps però no ha passat debades. La febre excursionista necessitada d'eixamplar son camp d'acció, començà per enviar-nos una colla que en restaren, naturalment, meravellats; i amb les relacions ponderatives que se'n feren, ara ja no hi ha recó ni reconet que no hagi sigut enfocat per cent Kodaks diferents, i resseguit tant per mar com per terra per gents de tots els estaments i totes les procedències.

I això és estat causa que les persones adinerades i de gust s'hagin enamorat qui d'un turonet, qui d'una cala, i els xalets han brollat com els bolets un any de bona saó.

Els naturals del país i l'excursionista anònim hi han perdut amb això, car quan hom és veu propietari d'un troç de terra, el primer que fa és posar-hi una cerca de fil-ferro i allí ja no

hi passa ningú; i d'aquesta manera anem perdent molts dels bons punts de mira de la nostra costa, i és veuen intervinguts i cegats molts dels camins costers que eren la joia de les persones a qui no fan por les punxades de les espines ni el pedregam rodoladit.

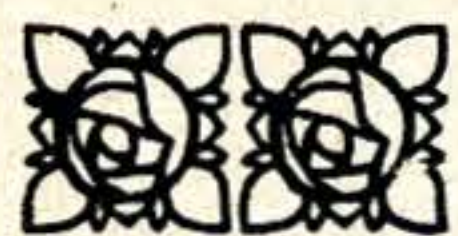
La Costa Brava va perdent la seva cara ferèstega i convertint-se en carrer de la ciutat; dintre poc ja no li quedarà de *brava* més que el nom, car les cales i els turons se van amorosint tant que solament podran visitar-se amb auto.

Els excursionistes, si volen veure-la, no tindran altre remei que llogar

una barca de bou, que ja totes tenen motor, i convertir-se en pescadors per un o dos dies.

No és que nosaltres el critiquem aquest trasbalsament, convençuts que són exigències del temps al qual no devem donar la proa; però en sentim una mena de recança de trovar-nos desposseïts de ço que consideravem com a propietat comuna, i no poder anar a veure el Pont de Castell, el Putxet Cadira, o la Punta del Cap Roig de Calella i tants altres paratges interessants sens demanar permís prèviament al propietari.

LL. BARCELO i BOU

APOLOGIA

Oh tu, la pagesa dels nostres cimals
que d'égloga pura portes dolç perfum!
Ta cara morena, deix de boira i llum,
té l'alba dolcesa dels jorns estivals.

Tos ulls tenen flama dels llums siderals;
de fresca rosada ta veu té besllum;
i duus la flô als llavis, qu'el Sol no consum,
qu'és dolça promesa d'amors perennals.

Ditxós, oh pagesa, qui pot viure amb tu
i amb tu beure el nèctar de l'àuria font!
Serà, dins les ones del mar d'aquest mon,
el qu'el governatge tindrà mes segû,

doncs veurà l'estrella com sempre relluu
dins l'albor serena qu'emmarca ton front.

RAFEL VILÀ BARNILS

Arbucies, Juny 1929.

ESTAMPES EXCURSIONISTES

CONTESTANT

En el nombre 198, corresponent al 19 de Juliol d'enguany, en la simpàtica revista de *La Dona Catalana*, que veu llum, a Barcelona, es publica un article titulat «Una grossa tara del nostre Excursionisme», signat per l'honorable firma d'En Josep M.ª Salas i Julià.

Es veritablement l'article en qüestió un article (disculpi el lector la repetició del mot) de pes, sostingut amb baranes de ferro, amb arguments d'altre respectable firma, la de l'autor de «Visions de Catalunya», en Joan Santamaria.

Cal, però, confessar que el seu autor no ha estat mai excursionista, no ha pertenescut mai a cap entitat dedicada a l'excursionisme, com ell mateix ens confessa i que per tant no és estrany que ens dibuixi de la manera més errònea el nostre excursionisme.

Nosaltres que fa anys i anys que venim treballant en les rengleres excursionistes, havem adquirit una certa noció del qué són els nostres excursionistes i és per això que avui, una mica més atrevits que ahir, ens plau contestar l'article al·ludint bo i afirmant que l'autor d'ell va totalment equivocat, així com el celebrat autor de «Visions de Catalunya».

Diu de ben antuvi: «Dol confessar-ho, però la veritat és que avui, en els nostres temps, anomenem «excursionista» a tothom qui en va equipat, sense tenir en compte aquella famosa dita que assegura que «l'hàbit no fa el

monjo», ja que bona part dels que de tal manera es vesteixen, el que fan no és altra cosa que anar a fora».

Doncs, agafant aquest camí que inicia l'autor, de bon començ, per què ataca de tan singular manera a l'excursionista veritat?

Per què li assenyala unes tares tan grandioses com abominables, si realment no les té?

Jo crec que en l'article de l'amic Salas, més que mala fe, com m'han volgut pintar els meus estimats germans de muntanya i d'ideal, hi ha un petit desconeixement de les coses de casa nostra, del caràcter i del sistema de fer de la gent.

Són moltes les entitats culturals esportives i d'altres que's dediquen a altres coses no tan culturals ni esportives com semblen, que tenen formades una sèrie inacabable—pel·lícula d'episodis—de penyes i seccions que's dediquen a sortir al defora amb caràcter expansional. Fins aquí la cosa no té pas cap anomalia, tothom és lliure de fer el que més be li sembli, però aquesta gent que surt al defora a espargir-se, aquesta gent que es vesteix d'excursionista, perquè creu que el senzill fet de sortir a fora és ésser excursionista, en arribar a qualsevol lloc, mou brega, mal parla i, no contenta, no satisfeta d'aquesta malèfica obra, d'aquella tarannà quelcom idiota, que molesta als consemblants, fá blanc a les ampolles, no té cura en deixar el lloc net com l'ha trobat, en conservar

les coses tal com les voldrien sempre trobar, sinó que portats per aquell instint malèvol i guerrer, que tots en tenim una mica massa al dedintre—amic Salas— destroça el lloc quan no fa altres coses pitjors.

I si del mal que aquestes persones estranyes a l'excursionisme n'havem d'assolir responsabilitats els veritables excursionistes, potser serà necessari sol·licitar del poder central, de les autoritats un permís per a posar a cada font, a cada monestir, a cada castell i a tots els llocs una persona amb facultats i consciència per a evitar aquests atropells morals i materials.

En aquest cas, podria encara indirectament ferse'n càrrec Excursionisme de tota aquesta gama de dolenteries que expliqueu en el vostre senzill i admirable article.

I dic encara indirectament, perquè tal vegada no trobaríem persones prou aptes per a fer guardar els llocs, car els excursionistes bons van tan escassos com les consciències tranquil·les i honrades.

I en quan al mal parlar, no atany sols als excursionistes evitar-ho, sinó a tot ciutadà conscient i noble.

Cal veurer que en la ciutat, el blasme, el renec, la grolleria és succeix continuament, i això si que no ho fareu pagar pas als excursionistes, amic Salas.

Recordo que a propòsit d'un article vostre en *La Dona Catalana*, vaig assenyalar-vos desde les planes de la mateixa revista de modes, que era menester no fer com els pals de les carreteres que tan sols diuen el recorregut a fer sense ells fer-lo, és menester l'exemple perquè la cosa esdevingui un fet.

De consells tothom en sab donar, amic,—us deia—ara, que manca gent que vulgui seguir-los.

Cal, per a fer-vos càrrec, amic Salas, del que són els excursionistes, que mireu els fulls de l'història, i veureu que són per excel·lència els cavallers de la germanor. La festa que's celebrà en el Palau de la Música Catalana a profit dels damnificats de les Gabarres fou una prova més que eloqüent de l'esperit excursionista.

Vos, allunyat de les rengleres excursionistes, no éssent membre de cap entitat, poc podeu imaginar-vos amb quina fé i amb quin zel treballen els excursionistes de veritat, els associats.

Si tinguessiu oportunitat de seguir la labor d'una gama d'entitats excursionistes, rectificariu el vostre article completament.

Ara, que jo m'acullo al vostre prec per a sol·licitar a tota aquesta gent que va a fora a espargir-se que tingui una mica més de bona voluntat i procuri evitar, com és la seva obligació, l'escàndol, el mal parlar i una mica més de respecte a totes les coses de Natura.

Si aconseguíssim això ens col·locaríem al dessorre dels pobles de l'univers i gaudiríem novament, nosaltres, d'ésser considerats perfeccionadors i cultes, títol nobilíssim que ens portaria la consideració de tots els altres nostres consemblants del món.

I fineixo pregant-vos disculpa per l'atreviment de molestar vostra atenció, però m'ha semblat que contestant vostre article feia honor a excursionisme i amb ell als vertaders excursionistes.

JOSEP M.ª GUARDIA

Vall de Cardó, diada de la Mare de Déu d'Agost, 1929.

PERLES DE MAR I TERRA

Platja enriolada
gentil mariner
desplega la vela
al vent missatger.

O vela llatina
que voles pel mar
brunzent com gavina
d'un vol tornaràs.

Que ja a la tornada
t'espera l'amor
més pur que una albada
quant dona son bany d'or.

Més pur que una albada
t'espera resant
la mare estimada
l'aimada constant.

D'esculls apartada
la vela volant
ja torna enjoiada
d'amor i brillants.

Brillants que espurnejen
les ones trencant
i en mig de ses perles
el marí triomfant.

Ja besa a la mare
ja besa a l'aimant
i el bes que li donen
és la joia més gran.

LLORENÇ ULLASTRES ALBERTI
Castell d' Aro, Juliol de 1929.

LA MEVA VIDA

Va morir la pobre mamà quan jo només tenia tretze anys.

Sempre recordaré la seva mirada, trista i darrera, que la mort va sorprendre. No he vist mai la Intrusa, però en les nines esmorteïdes de la meva mare, en el sotrac postrem del seu cor llatzerat, vaig tenir la visió que la Mort és la cosa més trista i més gran, la cosa més dolorosa i més certa que pugui haver-hi, al món.

Vaig emmalaltir. Va perseguir-me, durant molts dies, el rostre volgut i enyorat de la meva estimada morta, amb l'expressió satànica de l'Enemiga.

Jo no era poruga, però en arribar la nit, amb les tenebroses ales de la foscor, el meu esperit s'estemordia i els meus ulls veien per tot arreu aquella ombra estranya.

Vaig sofrir molt. La pèrdua de la joia més preuada, l'amor de mare, la llum més clara que veuen els nostres ulls, el sentiment més gran que regna en la nostra ànima, va deixar-me el tresor del desconsol i un devassall de llàgrimes que lliscaren per les meves galtes, com la pluja gemada que deixa un bes en cada flor.

No va finir ací el meu calvari. Feia dos anys que la mamà dormia el seu somni, quan va entrar a casa una altra dona. El papà havia tornat a casar-se. Que poca cosa som, els fills, quan entra una dona en el cor del pare!

Els retrats de la mamà que estaven penjats al saló, van desaparèixer per a fer-hi lloc als de la marastra, i, un any després, ja no restava a casa ni el més petit record de la plorada absent. Només en el meu cor la seva testa estimada es brèssolava, acarona gentilment per l'oreig del meu amor més gran.

I els dies anaren escolant-se en la

penombra de la meva dissort. Mentre les rialles del papà i la marastra retrunyien al meu entorn, el meu cor sagnava per l'oblit en que romanien hores senceres.

En fer els disset anys, un home va agradar-se de mi. El papà no va posar cap inconvenient a les seves pretensions i vam casar-nos.

Acostumada a la solitud, a viure sense amor, la novetat de veure'm estimada va alegrar-me qui-sap lo. Vaig tornar a ésser feliç, a riure, a enjoiar la vida amb les colors de les meves il·lusions, amb el perfum de la meva joventut. Vaig tornar a sentir, ritmant amb el meu cor, la serenor encisera de les hores passades, clares i flairoses de felicitat.

El meu marit era digne d'ésser estimat, però tinc la seguretat que vaig estimar-lo per la meva gran set d'amor, d'un escalf de sentiments; la meva ànima adolorida, va trobar ressó en la seva forta, valerosa, noble, que m'oferí tota la força de la seva estimació.

La vida que tan injusta havia estat per a mi fins aleshores, va voler fer-se perdonar i posà al meu abast un cor bo que sabia estimar-me, un home enamorat que no vivia més que per a mi.

Els primers anys de matrimoni passaren de pressa, esperant el fill: un nin de pell rosada i ulls brillants, un fill que no vingué... i que no vindrà.

No em sentiré dir mai el nom de *mare*, mai no besaran els meus llavis el car rostre del fill del nostre amor, però si és aquesta la voluntat divina, jo la respecto.

En la terra, no es pot tenir tot.

PAQUITA BADIA

Escenes del món i de la vida

Misèries...

Dintre una aristocràtica cambra, sentats prop d'una estufa, estan alguns senyors en plena conversació, després d'arreconar les cartes, que romanen escampades en desordre damunt el tapet verd, com cansades ja d'ésser les missatgeres de la deessa Sort.

Un d'aquells senyors, sobretot, favorescut en el joc, parla i riu barroerament. Qu'en conta de coses! Dones que s'han deixat enganyar; donzelles perdudes i desfullades en els seus braços; nits d'orgia...totes aquelles facècies que encara que miserables i dignes de llàstima, avui dia honoren a un ésser i el fan gran als ulls dels demés, que li posen el segell de «snob», de vertader home modern. A cada nova anècdota, una explosió de rialles i a cada nova historia d'albes fulles arrastrades per el fang, un chor d'admiració. Veritablement és gran l'home que tot això fa!

S'acaba la tertulia; encara no s'ha perdut el ressó de les últimes rialles, s'aixeca l'Albert. (així anomenen a aquell senyor tan afortunat) i pren comiat dels demés.

—A reveure, senyors.

—Tingui comte senyor Albert que l'aire és molt fred.

—Mercès;—I fent una pausa mentre s'abriga, afegeix després bo i saludant cortesment: — Bona nit, senyors.

Al sortir al carrer una glopada d'aire glaçat li flagellà el rostre, i li feu sentir un calfred dintre el seu pit.

Plovia. Els núvols cobejant dintre el seu esgarriós sí, el gènit de la tempesta, impulsats per les ratxades de vent que s'agegantava per moments, com caballs fuetejats, adalerats, corrien a tapar es troços de mantell blau-fosc del cel, agençats per qualche estel tremoladís de fred, que ça i lla, encara s'oviraven. Lluny es sentia la remor del mar, que semblava clamar irat contra la supèrbia dels homes, pobres granets de pols, perduts en el grandíol concert de l'univers...

L'Albert apretà el pas. Sentia immensos desitjos de trobar-se reclòs en la seva cambra, on trobaria un xic d'escalfor, on no hi hauria res que el fes dubtar de si mateix, res que li gités al rostre la seva propia baixesa... la misèria de la seva ànima!

Apretava el pas, gairebé corria, perquè notava que els remordiments se li alçaven, potents i amenaçadors, dintre el seu magí, en mig d'aquells carrers, tan foscos i tan freds.

—Quin municipi, ni per posar llum serveix — deia, a fi de foragitar la negra pinzellada, qui li enterbolia el cervell.

Pobre! Si contra les tenebres de l'esperit, no hi val res la claror de fórra!

De prompte, una ombra es posà davant d'ell. Era una massa informe, un pilot de carn, mal tapada per quatre draps de misèria.

—Una almoina senyor! —implorà una veu que eixí d'aquella desferra humana.

L'Albert mirà a aquell que li demanava un mos de pa, cinc cèntims, a ell que sentia el pes de la seva cartera plena de diners, si!, però arrencats amb suors! de les mans de la Sort.

—Una almoina senyor... implorà més tendre, encara la veu.

L'Albert mirà fixament al pobre i...
Un altre dia.

S'allunyà i gairebé esclatà en una riallada.

Aquell pobre era geperut! Quina figura més ridícula i estranya!

Quants hi ha que riuen de les deformitats del cos dels altres, perquè no veuen les de la pròpia ànima!

La Natura semblà fer un instant de silenci per veure el lleu brúit d'unes llàgrimes caigudes dels ulls d'una desferra, gairebé erta de fred i fam, una misèria de cos, i la rialla d'un ésser ric, una misèria d'ànima!

Joan BRUGUER CRUZ

DEL CARNET ESPORTIU

ELS PARTITS AMISTOSOS

Palamós S. C. 1 - La Bisbal F. C., 1

La nova entitat futbolística bisbalenca feu per primera vegada llur visita al nostre camp disputant-se una partida bastant interessant i que vingué a confirmar que ambdós cercles ja han fet les paus.....(fins que la cosa s'espatlli). Desitjem, però, que bonament continuï així.

El partit, englobat, fou d'un major domini dels de casa que en tot moment posaren en greu perill la porta defensada per Vert, el qual junt amb Serra i Amatller feren una excel·lent labor defensiva. Dels mitjos sobressortí Robau i de la ratlla d'atac Avellí, Cruañas i altres quin nom sentim no recordar.

El Palamós amb una alineació de jugadors reserves i de formació incoherent; llur línia davantera no rendí el màxim esforç que

calia esperar i veiérem com els tres mitjos es bastaven sols per atacar als contraris.

La defensa actuà discreta. Lo més desastrós fou el davant, puix ningú s'entengué a l'hora de marcar els punts.

El gol dels forasters ho fou de penalty, executat per Amatller i el de l'empat l'aconseguí (no s'aprecià clarament) Rosalench.

En els rengles locals figurà l'ex defender del *Palamós* de molts anys enrera Salvador Badosa, el qual tants dies de glòria havia portat pel nostre club.

A SANTA CRISTINA

Palamós S. C., (sel·lecció) 5
Juventut Cristinenca, 0

El dia de Sant Jaume, i per tal de donar més relleu a la Festa Major que se celebra a Santa Cristina, fou concertat un partit amistós amb un equip del *Palamós*, el que va tras-

lladar-se molt animosament a aquella riallera vila a contendir en aquell camp.

Els nostres s'emportaren la victòria per un gran marge de gols, ço que acredita la manifesta superioritat que durant l'encontre exerciren els nostres representants.

Els gols els aconseguiren Cors (3), Valls, (2) i Boluda (1).

L'equip guanyador estava compost de la següent faisó:

Forgas-Vila, Pagés-Florensa, Bossacoma Cruañas-Napoleón, Barti, Cors, Valls i Boluda.

Aplaudim sincerament la victòria dels palamosins, puix almenys aquesta fou guanyada amb noblesa i correcció.

Dia 28 de Juliol

Palamós, 3 - U. S. Figueres, 2

Si mal no recordem, la Federació Catalana de Futbol Associació, fa uns mesos repartí a tots els clubs federats de la província, uns cartells que en lletres de motllo i molt ben redactats, recomanaven al públic i jugadors de futbol correcció en el jugar i que no donessin lloc a violències i agressions (ben poc edificants, per cert) com les que per l'istil ocorregueren—ben a pesar nostre—en el penúltim partit celebrat al nostre camp. Es encara més de lamentar quan aitals coses passaren, tot justament en una diada que tot el poble de Palamós havia acollit gentilment fins allavors als excursionistes de Barcelona que havien vingut a assaborir la bellesa de la Costa Brava i escollit la vila nostra com a punt de repós.

No és cert que ja són incomptables les vegades que succeeixen fets lamentables com el mencionat i que seria necessari posar-hi remei urgentment?

Si la Federació amb les seves advertències i mesures no aconsegueix res de profit, serà qüestió que els dirigents dels clubs acordin mides enèrgiques i castiguin als equippers que amb forma tan innoble donen espectacles propis de gent incivilitzada i que de passada posen en tan baix concepte als ulls dels forasters la civilitat i educació dels palamosins.

El partit que ens ocupa no mereix cap ressenya i farem punt final, perquè tan mateix, fins la ploma ens cau de la vergonya que

sentin al pensar que un esport tan bell com el futbol degeneri de la manera més innoble convertint-se en arma d'odis i venjances.

ELS PARTITS DE FESTA MAJOR

A BANYOLES

Penya Alcoriza, 3 - Palamós, 2
(C. D. Europa)

El dia 15 prop-passat el nostre primer equip va traslladar-se en aquesta població a contendir amb l'equip apuntat més amunt. Fou un partit bastant mancat d'interés puix amb la forta calor, cap dels dos bàndols pogué efectuar un joc ràpid i animós que fes del partit una cosa disputada.

El nostre equip, ja mancat del seu millor element Rosalench, no estigué a l'altura dels seus millors dies i això contribuí en gran manera a la derrota, encara que per la mínima, (derrota al cap i la fi) que sofrí el nostre club.

Els gols del Palamós els marcà Valls i l'equip fou: Florença, Vilar Gay-Vila, Company, Vilata-Napoleón, Colomer, Barti, Valls i Ribas.

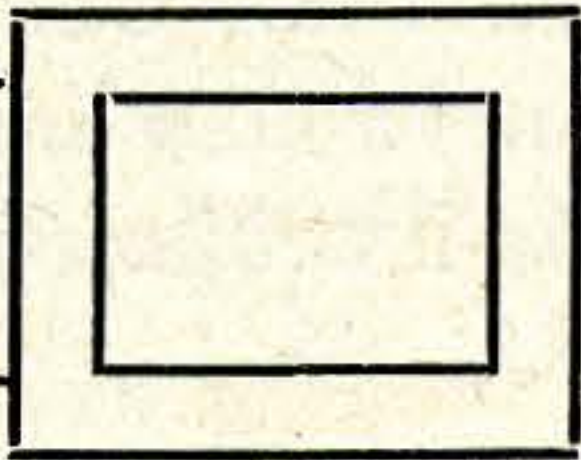
A LA BISBAL

La Bisbal F. C. 4 - Palamós, 0

Altra derrota, soferta en mans dels bisbalencs, la qual no te cap disculpa, puix quatre punts en contra per zero a favor, demostren clarament la desastrosa actuació de nostres homes, que ens fa l'efecte que van en decadència.

L'arreplegar tants jugadors forans per formar un bon equip és la causa dels desordres tècnics que sofreix el nostre onze, puix s'hauria de procurar cuidar als de casa i seleccionar el seu valor formant un onze modest, però que almenys lluités amb ànima i defensés amb coratge i valentia el nom de la nostra vila. Una prova la tinguérem amb el jove defensa Vilar, el qual es bastava per aguantar ell sol la ratlla davantera bisbalenca. Jugadors com Vilar, s'en trobarien alguns a casa nostra. Aquests, són al nostre entendre, els que el dia de demà haurien de portar dies de glòria pel nostre *Palamós S. C.*

A. C. M.

PELS CINEMES

Mereix els nostres més sincers elogis l'instal·lació al «Econòmic Cine» de la nova màquina projectora, que assegura una projecció fixa, clara i silenciosa, qualitats que eren ben necessàries i continuen essent-t'ho en el «Carmen». on, ademés de la poca visualitat de la projecció, aquesta té una inclinació que perjudica notablement la perfecta visió de ço que passa a la pantalla, cosa que seria convenient arranjar.

Feta aquesta observació que creiem era ja necessària, passarem a ressenyar les pel·lícules del mes passat, que a pesar de la calor, han format uns programes excel·lents.

TEATRE CARMEN.

«EL SUEÑO DE UN VALS» —Intèrprets: Xenia Desni, Willy Fritsch i Mady Christians. Director: Ludwing Berger («U.F.A.»)

La coneguda opereta d'Oscar Strauss ha sigut portada a la pantalla per la important casa «U.F.A.» amb un encert i una comprensió artística que voldriem veure en les adaptacions que fan els productors espanyols de les sarçueles.

«EL SUEÑO DE UN VALS», encara que arribada a nosaltres amb uns quants anys de retràs, posa de relleu la qualitat del cinema alemany, i en especial de la citada editora, quines produccions sobressurten per sa perfecció tècnica. En la que ens ocupa, s'hi nota una bona direcció, una interpreta-

ció acurada i una fotografia impecable si bé alguns troços traeixen el desgast del cel·luloide.

«UN BESO A MEDIA LUZ» —Intèrprets: Esther Ralston i Neil Hamilton. Directora: Dorothy Arzner. («Paramount».)

Dorothy Arzner, la única dona directora de pel·lícules, demostra en aquest «film» «Paramount» que no té res que envejar a qualsevol bon director. Ultra això, l'assumpte és interessant i discret i l'interpretació ajustada, essent digne d'el·logi la tasca dels esmentats artistes, acompanyats pels coneguts Jocelyn Lee i Arthur Hoyt.

«CASTIGO» — Intèrprets: Suzy Vernon i Michael Bohnen. Director Erik Washneck. («U.F.A.»).

Com en la major part de les produccions alemanyes, la tècnica és superior a l'argument, del que es podia haver tret més bon partit, amb tot i la seva simplicitat. Els protagonistes no es destaquen per llur tasca, presentant un conjunt regular.

Es d'esperar que de la casa «U.F.A.» veurem les importants produccions que han fet d'Alemanya la més formidable competidora, sinó en en quantitat, en qualitat de la poderosa indústria americana.

ECONOMIC CINE

«RAMONA» —Intèrprets: Dolores del Río, i Warner Baxter. Director: Edwin Carewe, («United Artists»).

Dolores del Río, la bella i refulgent

estrella mexicana, formidable tràgica i comedianta eminent, ídol dels públics cinèfils, fa de «Ramona» sa millor creació sens dubte, després de «Resurrección». Esplèndida en els moments tràgics, suggestiva en els sentimentals, juga sempre el seu paper amb propietat inimitable. La direcció, cuidadíssima en sos menors detalls, i la llum més o menys diluïda segons les escenes, junt amb els bells escenaris naturals, cooperen a fer de «Ramona» una de les millors pel·lícules dels «Artistes Associats».

«EL CABALLERO DEL AMOR» —Intèrprets: Eleanor Boardman i John Gilbert. Director: King Vidor. («Metro Goldwyn»).

La qualitat del director i intèrprets feia pressagiar una bona pel·lícula, com certament resultà; encara que la banalitat del poc consistent argument, desvirtuà un xic la labor artística del primer. Vidor aconseguí escenes magnífiques, entre elles la del idil·li en el llac, poètica i captivadora.. L'accidentat argument, basat en les costums de l'època mosqueteril, és viscut regularment per la Boardman i un bon troç exageradament per Gilbert, quin treball «donjoanesc» no li escau. Unes quantes facècies a lo Douglas, junt amb l'imprescindible «happy ending», deixen satisfet a l'espectador ingenu i poc amic de complicacions moralistes. Els demés intèrprets es mouen a discreció.

«UN CIERTO MUCHACHO» Intèrprets: Marceline Day i Ramón Novarro. Director Hobart Henley. («Metro Goldwyn»).

Amb un argument de tan poca monta, la pel·lícula no deixarà segurament cap record. Molt fluixet tot; fins

Novarro, en un paper inapropiat, no deixa entreveure la capacitat interpretativa que demostrà en altres creacions. La presentació cuidada.

«LA VENUS DE VENECIA»- Intèrprets: Constance Talmadge i Antonio Moreno. Director: Marshall Neilan. («First National»).

Aquí també la trivialitat del poc convincent argument fa que la cinta no ens digui gran cosa, per bé que aquesta sigui ben presentada i dirigida. Constance Talmadge, una de les millors artistes de comedia mímica extraordinària, porta el seu paper amb gràcia i desinvoltura, salvant la pel·lícula d'un fracàs. A Moreno li hem vist millors creacions.

«EL VAGABUNDO POETA». —Intèrprets: Marceline Day i John Barrymore. Director: Alan Crosland. («United Artists»).

L'accidentada vida del cèlebre poeta francès François Villon, no ha sigut adaptada a la pantalla amb tot son verisme i realitat, sino que, com ja anuncien en el pròleg, l'adaptació no és més que una ficció novelesca basada en les principals aventures d'aquell original personatge. Els americans han agafat l'història pel seu compte, fantasiejant-la a sa manera i fent-la passar pels tràmits corrents, per bé que presentant-la amb una propietat meravellosa. Barrymore porta bé son difícil paper, inferior però al que feu de «Don Juan». Veidt està incommensurable en el de Lluís XI. Molt discreta Marceline Day i apropiats Nigel de Brulier, Mark Swain, Dick Sutherland i Henry Victor.

Resumint, és una pel·lícula de qualitat.

JOAN DEL MEGÁFON.

Publicacions rebudes

MONOGRAFIES MEDIQUES

"Introducció a l'estudi del càncer" (segon volum), per F. Duran i Reinalts.

En aquest segon volum l'autor continua estudiant i analitzant els diferents camps per on els científics han espigolat en cerca d'aquella causa el misteri de la qual encara se'ls oculta.

Comença aquest volum per estudiar el càncer vegetal i del qual Smith ha cregut trobar una connexió amb certs tumors malignes animals i empés per aquesta idea ha estudiat el microbi productor i la manera d'actuar. Seguidament l'autor descriu el fenomen de la radiació semblant a la ultravioleta que emet tota cel·lula viva i que excita a altres cel·lules a dividir-se, fenomen nou descobert pel matrimoni Gurwitsch i en via d'estudi i comprovació. Estudia l'acció etiològica de microbis i paràsits i el dels empalts. En dos capítols bastant extensos s'ocupa dels virus filtrables i dels bacteriòfags dels quals s'ha comprovat que són excitants de la multiplicació cel·lular. En altres capítols són estudiats: l'epitelioma contagiós dels ocells i el mixoma contagiós del conill; un càncer filtrable descobert per Rous i Murphy; la teoria de Gye que tant d'enrenou motivà tres anys enrera. Finalment analitza les deduccions dels científics que han investigat l'acció hereditària del càncer per si per aquest camí podia venir la llum.

L'obra del Dr. Duran i Reinalts com es pot deduir pels dos breus extractes que n'hem fet, és un estudi complet de l'estat actual del problema etiològic del càncer. Tema vast, però que, al revés del que amb freqüència passa, la limitació d'espai regulada per l'extensió de Monografies Mèdiques fa que l'autor, en concretar, hagi aclarit i explicat molts punts foscos. El treball, dens de dades, algunes d'elles de primera mà i altres personals, és remarcable dins de la bibliografia científica catalana.

El Noticiari insereix: El nostre número extraordinari.—El cas Asuero, per J. Aiguader i Miró.—Un metge jueu català: Bonastruc de

Porta, per Carles Rahola.—Anecdolari mèdic: Mesmer i el mesmerisme.—Nòtules.

—

«Malalties de l'aparell respiratori».

Es el cicle de conferències organitzat a l'Hospital de la Santa Creu i Sant Pau pel doctor Joan Freixes i Freixes.

El volum, doble, de 144 planes de text científic en celebració del tercer aniversari de l'aparició de «Monografies Mèdiques». S'ocupa de diversos punts interessantíssims, tots en malalties del pit, i són en llur majoria referents a problemes que posa l'estudi clínic de la tuberculosi pulmonar.

El doctor Freixes i Freixes s'ocupa en la primera conferència del «Neumo-diagnòstic». Segueixen el doctor Esquerdo Rodoreda amb «Les bases per el tractament de les neumopaties agudes»; el doctor Martínez Garcia, «Sobre el diagnòstic de l'adenopatia ràqueo-bronquial tuberculosa en la infància» el doctor J. M. Grau, «Tractament del determinisme faringolaringi en els malalts tuberculosos, pel metge pràctic»; doctor J. Cornudella, «Superacions pulmonars, Tractament mèdic»; doctor Rosal Catarineu, «Indicacions del tractament col·lapsoteràpic i quirúrgic en els abscessos de pulmó»; doctor Enric Ribes i Ribes, «La freniectomia de la tuberculosi pulmonar»; doctor Ballester Font, «El pnemotòrax doble»; doctor Bosch Solà, «Les primeres manifestacions de la tuberculosi vistes pels raigs X». Tanca el volum la darrera conferència «Casos clínics de granúlia aguda», pel doctor Freixes i Freixes. Temes, com es veu pel seu anunciat, importantíssims per la Patologia de l'aparell respiratori i gairebé tots ells il·lustrats amb profusió de gravats, car el volum n'insereix 97.

En el Noticiari, de 53 planes, el doctor Aiguader i Miró fa el «Balanc espiritual i econòmic de «Monografies Mèdiques», i el doctor J. M. Bellido publica el seu estudi sobre «El moviment científic a Catalunya durant els anys 1900 a 1925».

CRÓNICA LOCAL

L'«Associació de Música» d'aquesta vila celebrà reunió en la que s'exposà la seva situació gens falaguera, a tal extrem que feia preveure la seva desaparició. Sortosament, un grup d'entussiasmes palamosins, enamorats de les nostres coses, s'oposà tenaçment a aquesta declinació. Es presentà una solució que sembla ha estat acollida amb molt d'entusiasme i que ha rebut ja oferiments, alguns d'ells ben valuosos, que fan preveure es podrà portar a la pràctica aquesta solució. Es tracta de fusionar aquesta Entitat amb altres de nostra vila que porten també una vida molt migrada, reanudar i recollir elements dispersos que en altres temps donàren ja brillant esplendor a la vida cultural palamosina, i formar una societat cultural en la que es dongui vida i plasme a aquests propòsits tan nobles com son donar concerts, conferències, cursets sobre distintes matèries, reconstitució de l'Orfeó, etc.

No cal dir que com a bons palamosins, desitjem pugui portar-se a bon terme aquest projecte i, al desitjar-ho, creiem també expressar el sentir general.

En l'extrem del Passeig donà, l'«Olympique Circus» allà instaurat algunes representacions ben reeixides. Malgrat el vent que bufà de valent aquells dies, la concurrència fou ben nombrosa.

Un nodrit grup d'excursionistes de Terrassa, acompanyats del Sr. Rector

de Sant Pere d'aquella ciutat visità la nostra vila en viatge de turisme.

Es treballa intensament, com en els millors temps, en moltes fàbriques. Adhuc en alguna d'elles fa ja temporada es treballen hores extraordinàries. La fàbrica d'«El Convent» reprén la normal activitat. Com a conseqüència de la feina han vingut moltes famílies forasteres.

La Delegació Parroquial d'Exercitants està organitzant una excursió per a assistir a la Romeria diocesana que es celebrarà el dia 22 de Setembre al Santuari de la Mare de Déu del Collell. Sortirà de Palamós un autobús a dos quarts de 8 del matí, que a l'anada s'aturarà a Banyoles i a la tornada a Girona. Les persones que siguin o no exercitants, desitgin assistir a la Romeria, poden demanar detalls i preus a qualsevol dels membres de la Junta de la Delegació.

Un bell estol de sardanistes palamosins, en concurs amb onze colles d'altres en la pasada festa major de La Bisbal, assolí, juntament amb altres tres colles, el premi de la sardana revessa. El premi fou equitativament repartit.

Amb escassíssima concurrència va representar-se en el «Teatre Carme» per la Companyia de Just Gómez, del «Teatre Novetats» de Barcelona, l'obra de Mn. Ramón Garriga «La Glòria».

Ha fet ofrena a la Capella del Col·legi de les Germanes Carmelites d'un bellíssim altar gòtic, dedicat a Nostra Dóna del Carme, la virtuosa dama Sra. Trinitat Vilar.

* * *

En el proper mes de setembre es celebrarà el casament del distingit jove N'Antoni de Alvarez amb la gentil senyoreta Maria Costart. L'acte tindrà lloc en la «Capella Fonda» del nostre temple parroquial.

* * *

A la data ja de molts dies anunciada arribà a nostre port l'esplèndid vaixell «J. J. Sister» portant a bord uns 800 excursionistes, en viatge organitzat per l'Agència «Viatjes Blaus», de Barcelona, i amb cooperació de la Comissió de festes de nostra vila. Esperàven els visitants una gentada imponent que saludà coralment i correspongué a les manifestacions de joia dels turistes.

La orquestra «La Lira» interpretà aïroses marxes mentre el desembarc. Els visitants s'esparramaren per la vila, que presentava una gran animació. Altres, en autobusos, es traslladàren a la magnífica platja de La Fosca o bé a Sant Sebastià, de Palafrugell. Els restants, quedaren en el Passeig del Mar on s'interpretà per les cobles «Emporium», «La Principal de Bages» i «Cobla Barcelona» l'anunciat programa de sardanes.

Durant tot el dia el trànzit fou extraordinari. Nombrosos forasters de la contrada vingueren atrets per la novetat de la festa. A la tarda, l'animació culminà en el camp d'esports, on tingué lloc el concurs de sardanistes, quins premis foren repartits entre totes les

colles. Després del concurs tingué lloc el partit de futbol entre el «Palamós, S. C.» i la «U. S. de Figueres» que s'hagué de suspendre degut a les lamentables causes tantes voltes esmentades en diferents ocasions, i quan el marcador ofería el resultat favorable als palamosins de 3 a 2.

Mentrestant es celebrava el partit de futbol, la sirena anunciava la partença del vaixell, que es vegé acomiadat per una gran gernació.

El dia 15 del mes que som, i després d'esser també profusament anunciat, vingué portar-nos altre bell estol d'excursionistes, (prop de 1.400,) el magnífic vaixell «Infanta Beatriz», de unes deu mil tones, baix els auspicis dels mateixos organitzadors que l'anterior. La festa, més tranquil·la que la de la primera volta, animà extremadament nostre poble. Els visitants es repartiren per la vila donant bell aspecte a carrers, places i establiments. A la tarda, totes les platjes, platjetes i cales, i principalment la platja de La Fosca es veieren animadíssimes de forasters, desitjosos de fruir de les bel·leses i benestar d'aquells llocs.

El magnífic vaixell fou visitat per centenars de persones que pogueren constatar les magnífiques condicions de la nau, éssent molt amablement atesos.

En resum, foren dues festes de que tothom, visitants i visitats estem segurs en servaran ben plaents records.

* * *

Ha estat nomenat vicari de nostra parròquia Mn. Pau Camós, fill de Palamós.

* * *

Amb data 9 d'Agost nostre Magnífic Ajuntament ha llençat a la circulació les 500 accions de 500 ptes. amb interès net del 6 % anual amortitzables en 25 anys, del emprèstít de 250.000 ptes, fet per tal d'aportar els cabals necessaris per a la construcció de les Escoles, i a més, de les cloaques, parcs i jardins en terrenys aneques, com també per a la delimitació del terme, eixamplament del cementiri municipal, pavimentació, adoquinat i asfaltat de carrers, i arranjamet i ornamentació del Passeig Marítim.

Aquest emprèstít va garantitzat amb els ingressos per arbitris sobre l'escorxador, consum de carns fresques i salades, i en cas d'insuficiència amb els demés ingresos del presupost general.

El foc ha fet també enguany de les seves en les nostres muntanyes. La vigília de la festa de Sant Jaume, favoregut per la força del vent regnant, arborà una enorme extensió de terreny, més extensament que el de l'any passat de les Gavarres. De seguida es notà el moviment impetuós que portaven les flames i hi acudiren forces armades de Calonge, Cassà i Palamós, algunes brigades municipals i nombrosos veïns d'aquests pobles, desplegant tots junts una extremada activitat. Després de dos dies de lluita es pogué extingir totalment l'incendi.

Les pèrdues són importantíssimes. Ademés dels perjudicis consegüents per la crema dels boscos, hi ha també les pèrdues d'haver-se cremat algunes importants piles de suro recentment pelat i no poques càrregues de socs ja tallats.

A Palafrugell foren detinguts dos germans declarats autors de l'incendi que s'inicià en el terme de Calonge. Segons sembla es tracta de bosquetans que s'oblidaren d'apagar el foc encés per a escalfar el menjar. Per l'increment que prengé el foc donada la furia del vent, ja no pogueren apagar-lo, éssent inútils els seus esforços. Desde Palamós es dominava casi enterament, i principalment de nits presentava un aspecte fantàsticament paorós donada la seva gran extensió i extraordinària intensitat.

Agafà una faixa de terreny que va desde els termes de Cassà i Llagostera fins prop de La Bisbal, passant per els de Sant Cebrià dels Aïlls i Calonge.

Nostres platges són concorregudíssimes a totes hores, especialment en aquestos dies de tanta xafogor. Ademés dels veïns, i estiuejants que s'ajornen entre nosaltres, són moltes també les famílies enteres que desde les poblacions veïnes i fins desde els voltants de Girona que, principalment en els dies festius, vénen per disfrutar dels banys sanitosos i temperatures agradables.

Ha quedat completament urbanitzat i ofereix un bell aspecte el carrer de Roger de Lauria, que puja desde la Placeta de la Catifa, encreua amb el de Augusto Pagés Ortiz i acaba en el de Alvarez Valentí, havent estat també aquestos encreuaments magníficament arranats.

Enguany no ens podem queixar de manca de sardanes. La Comissió de festes ha organitzat per aquest estiu,

fins al 14 de setembre, dues audicions setmanals que es donen alternativament per les dues cobles-orquestres locals en els punts centrícs de la vila, com són la Plaça González Hontoria, Carrer d'Eixamplis, Encreuament de les carreteres a Girona i a Sant Feliu, Passeig Marítim (El Port) i Plaça de la Murada. Ultra aquestes, sovintegen també les donades per les Societats i establiments particulars per tal d'atreure concurrència.

* * *

L'activitat regnant en les fàbriques s'ha notat també en el port ont hi ha hagut durant la present mesada un moviment més que regular.

* * *

Donen goig de veure les obres de consolidació i embelliment que s'estan portant a cap en l'extrem de l'escolera. Són molts els palamosins devots de les coses de mar que en fan elogis, doncs una volta enllestit, aquell paratge resultarà vertaderament bellíssim.

* * *

Desde llargs anys que ningú recordava que el mercat de Palamós s'escaigués el dimarts. Després de les últimes disposicions locals sobre els mercaders ambulants, sembla que el mercat en dit jorn vol ressucitar doncs són ja varis els venedors que s'instalen en el lloc senyalat en el carrer de Cervantes per a celebrar-s'hi.

* * *

La Directora del Col·legi de les Germanes Carmelites, Rda. Mare Pilar ha estat traslladada al Col·legi de Castelló d'Empúries, havent deixat en aquesta vila innombrables testimonis de la seva activitat i car afecte. L'ha substituït en el càrreg la Rda Mare Angels. Sigui benvinguda entre nosaltres.

* * *

Ultra altres festes celebrades en l'aristocràtica «Reunión Familiar», destacà un lluidíssim cotillón, els directors del qual foren la gentil senyoreta Pepeta Costart Tomàs, i el distingit jove En Francisco Costart Gubert.

* * *

Registre Civil

Mes de Juliol

Naixements: Juanita Morata Feliu, Inn. Gabani Farré, Núria Goday Margarit, Joan Ponsatí Borrás, René Bosch Fonalleras, Joan Palomares Pujadas, Josep Gubert Ribera, Jordi Casanovas Fàbrega, Joan Nicolàs Fernández.

Defuncions: Antón Carulla Dalmau, Eduard Matas Pascalet, Manel Soler Vázquez, Baudili Bou Pelegrin.

Matrimonis: Eligi Delgado Ribot amb Isabel Mallol Geli.

* * *

Moviment del Port

Mes de Juliol

VAPORS NACIONALS

Vilafranca, Freixas 3 (6 vegades), *Juan Maragall, Cabo Corona, Berga, Cabo San Vicente, Landorf, Vilafranca, Cervera, / J. Sister, Cabo San Martín, Ibero* Total: 12.

VELERS NACIONALS

Nuevo Lareño, Ramona, Dolores Rodríguez, María Dolores. Total: 4.

VAPORS ESTRANGERS

Aussa, Eudora, Nereide, Ferruccio, italians. Exanthia, Exmouth, nordamericans. Marie Louise Le Borgne, francès. Colón, Dalegarth, anglesos. Hektor, Hinnoy, noruegs. Total: 11.

VELERS ESTRANGERS

Virginia, Eugenio, San Paolo, italians. Total: 3.

J. Cabarrocas-Lluch

Agent de Duanes Col·legiat

Cases a :

Port - Bou i Cerbère

CORRESPONSALS A PARIS :
3, Rue Saint-Vincent-de-Paul

CASA ALIADA : LAVION —
Rue Stanley, 80 - Bruxelles

Corresponsals a :

MARSELLA, LE HAVRE, GINEBRA, BASILEA, MELI-
LLA, LA JUNQUERA, IRÚN, BILBAO I PASAJES

Casa central:

BARCELONA

Via Laietana núm 30

Teléfono, 18.767

Si vosté s'aprecia

de tenir una exagerada
pulcritut en la seva roba
interior, sabrà que això
s'aconsegueix rentant-la
amb

SABÓ
CHAMBO

F. GARRIGA
Via Layetana 17.
BARCELONA.

Cereals i
Gasolina

J. LLOBERAS
GIRONELLA

Palamós

Pi Margall, 26-28

CICLES Sports

Accessoris per a
BICICLETES
i MOZOS

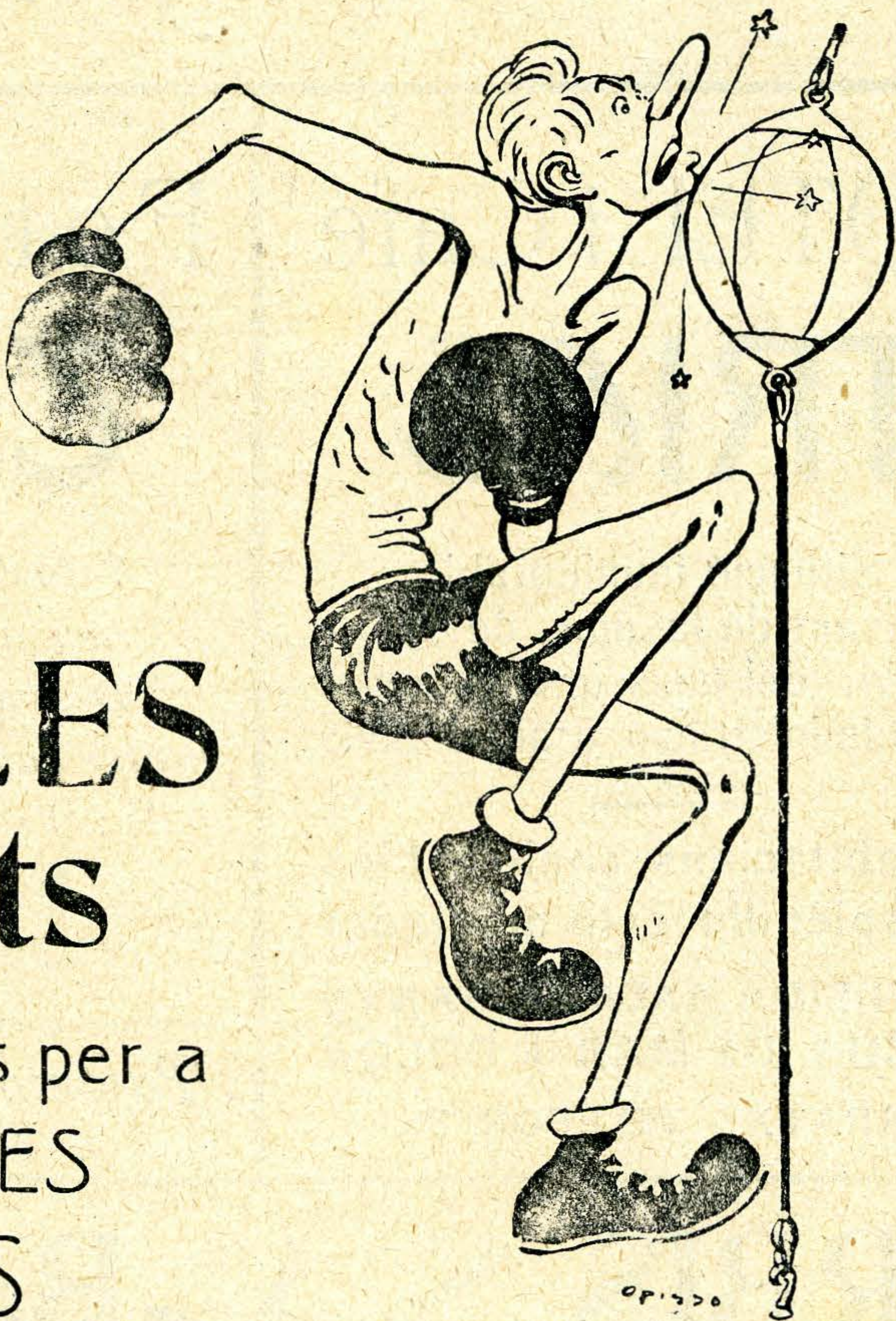
Demani Catàlegs a

A. SANROMÀ

Balmes, 62

Teléf. 12303

BARCELONA

Casanovas *D* Sastre Palamós

HOTEL i Caf  TRIAS

:: Situació immillorable,
davant de la mar, de la
Estació, del passeig i al costat
de l'administració d'automòbils

Habitacions confortables
Espl ndid sal  menjador
MAGNÍFICA SALA DE BANYS
D'AIGUA DE MAR I DOLÇA
GARATX - TELÈFON, 35

Fotografia Zauler

*Tota classe de treballs del
ram a preus econòmics.*
Desenrotllol de negatius i
tiratge de positives per a afeccio-
nats :: Venda de material fotogr -
fic — Servei dia i nit.

Palamós

Carrer Moro, 7
(casa Bota)

ORBIS, S. A.-Barcelona

F brica pròpia de mobles per oficines-multicopis-
tes -::- màquines per calcular i dem s invents
moderns per la oficina

Casa Central
Barcelona,
Clar s, n.  5

Direc. Teleg.
Orbis - Barcelona
Tel f. A. 458